

[Gustav Pedersen.]

der kunde give Grund til at gøre Prisloven af saa kort Varighed, som det ærede Medlem Hr. Norlev ønskede, skulde være den Mulighed, at Markedet allerede til Foraaret var saa overfyldt med Varer, at Konkurrencen besørgede det videre fornødne, og det tør det ærede Medlem ikke paastaa; men naar det ikke er Tilfældet, vil det være meningsløst at tro, at man kan ændre Loven paa en saadan Maade, at man virkelig kan sige, at nu passer den til en lidt anden Situation end den, vi har paa nuværende Tidspunkt.

Hvis der ændres noget i Forholdene, vil jeg gaa ud fra, at Priskontrolraadet, som jo omfatter Repræsentanter for alle Grupper, vil vise saa megen Forstaelse af denne nye Situation, at det indfører en Ændring i en eller anden Form. Det er for øvrigt allerede saadan, at de samme Afgørelser ikke er blevet truffet under forskellige Situationer, men der har været vist Hensyntagen til de skiftende Forhold. Derfor er Ændringsforslaget blot et Forsøg paa at give Erhvervslivet den Opfattelse, at det omtrent faar Lov at gøre, hvad det vil, naar der er gaaet et halvt Aars Tid; det er urimeligt, for der er Grund til Beskyttelse, og der kan ogsaa blive Grund til at fastsætte Maksimalpriser i den kommende Tid. Jeg er for saa vidt ked af, at jeg ikke kunde faa Svar fra den højtærede Handelsminister paa mit Spørgsmaal om det Forhold, at en Vare har kunnet forsvinde fra Markedet samtidig med Maksimalprisens Ikrafttræden. Jeg erkender, at den korte Tid, den højtærede Minister har haft til at arbejde med hele dette Spørgsmaal, vil gøre det vanskeligt for mig at aftvinge ham et Svar, men derfor er Spørgsmaalet alligevel stillet og vil antagelig blive besvaret paa en eller anden Maade. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er Maksimalprissystemet, der er noget i Vejen med, men derimod den Loyalitet, som skulde forudsættes hos den paagældende Erhvervsgruppe. Der kunde maaske for Priskontrolten være Grund til at ønske hele dette Spørgsmaal belyst paa en saadan Maade, at Befolkningen kan gøre sig klart, hvad det er, der foregaar.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Maa jeg takke Udvalget

for dets gode Arbejde og for dets enstemmige Indstilling til det høje Folketing. Jeg kan fuldt og helt underskrive Udvalgets ærede Ordførers Udtalelse her for et Øjeblik siden; disse Ord kan ogsaa jeg — ligesom hele Udvalget — tiltræde. Jeg kan ikke tage imod det Ændringsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Norlev, Hr. Søren Olesen og Hr. Starcke, og ogsaa dér er jeg i Overensstemmelse med Udvalget.

Bertel Dahlgaard: Som et Led i Argumentationen for det Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Norlev har stillet, anførte det ærede Medlem, at det i disse Dage skulde være saaledes, at man ikke kan købe Fjerkræ, fordi man venter en Maksimalpris. Det, det ærede Medlem i denne Forbindelse tænker paa, er sikkert Julegaaesen, Ænderne.... (*Norlev:* Nej, det var Høns).... Naa, det var Hønsene! Maa jeg spørge det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem virkelig, hvis der bliver sat en Maksimalpris i de kommende Dage paa Fjerkræ, at den saa vil blive sat højere end det, der er Dagsprisen i Dag? Det vil jeg gerne have Svar paa.

Norlev: Angaaende det sidste, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard spurgte om, er jeg naturligvis ikke i Stand til at give et afgørende Svar, men jeg vil henstille et Spørgsmaal til Eftertanke for baade det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, og det er Bærfrugten, som sidste Sommer forsvandt til stor Gene for mange, da vi fik Maksimalpris. Det er en Kendsgerning, og den Slags Kendsgerninger kan der komme flere af. Jeg er ganske overbevist om, at vi vil faa flere Varer i Løbet af Foraaret, end vi har; om vi ligefrem faar Rigelighed, det er et andet Spørgsmaal, men det kunde jo ogsaa gaa saadan, ligesom det gik med Bærfrugten, at Maksimalprisen netop hindrede Varerigeligheden i at komme frem, og det er derfor, jeg ønsker, at Loven tidsbegrænses. Den kan saa eventuelt forlænges, det kan ikke koste Medlemmerne i denne Sal ret mange Timer at forlænge Loven i Marts Maaned, hvis Situationen da skulde gøre det nødvendigt, men vi mener, det vilde være heldigt, om den kom til Revision til den Tid.